

Kveldstanker til 4-9-2010.

TROSOPPLÆRING, PRESTEN ELI OG VI

”Så fint at det finnes mange, mange Eli’er...,” (Hilde Marie Øgreid)

”Trosopplæring er å SE barna. Trosopplæring er å SE Jesus, og så føre barna og Jesus SAMMEN,” sa hun, den flinke kursholderen på et leirsted her i Gudbrandsdalen.

Menighetene i området er tildelt trosopplæringsmidler, og nå har både kirkas ansatte, en del menighetsråds-medlemmer og frivillige/ulønna medarbeidere fått med seg både en og to kursdager. Spennende, nyttig, viktig for samarbeid og utfordring av den enkelte. Det er ikke bare den/de ansatte som skal drive trosopplæring. Vi kan alle bidra med våre natur- og nådegaver. Barn fra null til 18 år skal ses, tas på alvor, bli møtt på den måten som fører til interesse og engasjement rundt det glade budskap og kirkas Herre.

”Jeg er ikke så veldig religiøs, jeg, men...” er det mange som sier til meg. Og så kommer det noen setninger som likevel røper en tro på det utrolige, det ufattelige for mennesketanken, det grensesprengende: At Gud ble menneske, født av ei ung jente, levde som sann Gud og sant menneske, så den enkelte, brakte legedom til kropp og sjel, døde i vårt sted, vant over døden og fortvilelsen, ”for opp til himmelen, sitter ved Guds, den allmektige Faders høyre hånd” osv.

”Jeg ber jo mitt Fader Vår hver kveld... Og jeg vet ikke hvordan jeg skulle ha greid å gå videre i de tyngste motbakkene om det ikke var for Vår Herre,” sier andre, beskjedent og uten å rekne seg for å ”være innafor”, i alle fall ikke helt på ”ordentlig”.

Tro og trosopplæring handler om å se/få vite at vi ER innafor, om vi vil. Vi er velkomne, vi er ønska og elska. Så vanskelig. Så enkelt, på EN måte.

”Smertesiden av korset vendt mot Gud.

Nådesiden av korset vendt mot deg.” (Andreas Lund)

Jeg leste nylig en andakt som stansa ved Samuel i Det gamle Testamente, og hvordan Samuel fikk hjelp og veiledning hos presten Eli, ”for Eli hadde vært borti Gud før.” Og Hilde Marie Øgreid skriver videre: ”Så fint at det fantes en Eli, en som kunne gi veiledning og støtte når Samuel skulle finne sin egen tro og stake ut sin egen retning for livet. Og så fint at det fremdeles finnes mange, mange Eli’er som lærer barn og unge å tro, og lærer dem hva et liv med Jesus betyr,” (Vårt Land, 19.aug.-10).

Personlig er jeg takknemlig til foreldre, bestemødre og andre som har bidratt til at jeg fikk høre, lese og lære det som har hatt størst betydning i mitt liv. De var med på å gi meg en himmel over tilværelsen og en glede over noe som varer, også når alt jordisk og menneskelig tar slutt.

Med ønske om ei god helg for den enkelte!

Helga Hugdal.